

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET PROTESTANTS-CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS EN HOGER BEROEPSONDERWIJS

CvB.VO/HBO.2009.025-U.2009-014.

2 november 2009

Overplaatsing o.g.v.artikel 19, eerste lid, aanhef en onder g CAO-VO

Artikel 17.2 , eerste lid, van de CAO bepaalt, dat overplaatsing van de werknemer in principe geschiedt met instemming van de werknemer.

Ingevolge artikel 17.2, tweede lid, van de CAO is onvrijwillige overplaatsing alleen mogelijk:

b. in geval van een conflictsituatie....,

f. om een personele wisseling mogelijk te maken....

Op de voet van het bepaalde in artikel 17.2 van de CAO heeft een deugdelijke belangenafweging plaatsgevonden. Verweerster heeft zowel de belangen van elk van de twee werkneemsters, als het belang van de kwaliteit van het onderwijs tegen elkaar afgewogen. Beroep verworpen.

Uitspraak op het beroep van

Mevr. XXX te XXX (appellante)

tegen een besluit van

XXX Scholengroep, zetelend te XXX (verweerster).

1. Het procesverloop.

1.1 Bij schrijven van 3 juni 2009 heeft dhr. **B.** , directeur P&O van de XXX Scholengroep namens het bestuur aan appellante medegedeeld, dat zij met ingang van 01 augustus 2009 overgeplaatst wordt naar de TOP MAVO (verder locatie *A*) van "XXX Lyceum" te XXX.

2. De standpunten van partijen.

2.1 Het standpunt van appellante.

Samengevat komt het standpunt van appellante, zoals verwoord in het beroepschrift (met bijlagen) en ter zitting nader toegelicht, neer op het volgende.

2.1.1 Appellante heeft bezwaren tegen haar overplaatsing naar de locatie *A*. Zij stelt dat deze overplaatsing geen goed doet aan haar gezondheidssituatie hetgeen in de weg staat aan een succesvolle en volledige re-integratie.

In dit verband wijst zij ook op eerdere rapporten en brieven van Commit Arbo waarin wordt aangegeven dat het van belang is dat appellante een hoger niveau leerlingen, die zelfstandiger werken, toegewezen krijgt. Daarnaast is door Commit Arbo aangegeven dat voor appellante een eigen lokaal met een podium noodzakelijk is, gezien haar lichamelijke beperkingen. Dit podium is beschikbaar op de locatie *B* (ook genoemd: locatie *B*.)

Appellante stelt voorts dat er geen sprake is van onverenigbaarheid van karakters of een conflictsituatie tussen haarzelf en haar collega, mevrouw Van *Z*.

2.1.2 De conflictsituatie waar verweerster op doelt, is volgens appellante ontstaan door een geschil van mening dat zich eind 2003 met genoemde collega heeft voorgedaan. Daar zijn indertijd een tweetal gesprekken over gevoerd. Verweerster heeft echter

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET PROTESTANTS-CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS EN HOGER BEROEPSONDERWIJS

verzuimd een en ander tot een oplossing te brengen. Aangezien appellante en mevrouw Van *Z* sindsdien niet meer op dezelfde locatie werkzaam zijn, kan er volgens appellante geen sprake meer zijn van een conflict. Appellante geeft aan geen moeite te hebben om met mevrouw Van *Z* samen te werken.

Volgens appellante kan verweerster zich niet beroepen op onverenigbaarheid van karakters tussen haar (appellante) en mevrouw Van *Z*, daar verweerster zich niet heeft gedragen zoals het een goed werkgever betaamd. Verweerster heeft immers nagelaten ervoor te zorgen dat in onderling overleg goede afspraken worden gemaakt tussen docenten, van wie mag worden verwacht dat zij zich professioneel gedragen.

2.2 Het standpunt van verweerster.

2.2.1 Op 29 mei 2009 is appellante door verweerster tijdens een gesprek geïnformeerd over het bestuursvoornemen appellante per 1 augustus 2009 te laten re-integreren en over te plaatsen naar de locatie *A*. Appellante was het hier niet mee eens, echter de tegenargumenten van appellante hebben verweerster geen aanleiding gegeven om af te zien van het uitvoeren van het voornemen, zodat verweerster het bestreden besluit op 3 juni 2009 heeft genomen.

De toelichting op dit besluit, zoals deze naar voren komt uit de stukken alsmede uit het verhandelde ter zitting, komt op het volgende neer.

2.2.2 Verweerster heeft tot de onvrijwillige overplaatsing van appellante besloten daar haar re-integratie op locatie *A* succesvoller kan verlopen.

Sinds 2002 heeft appellante een ernstig arbeidsconflict met haar collega Van *Z* en ondanks de pogingen van de schoolleiding om tot een werkbare situatie te komen, is dit niet gelukt. Appellante herkent en erkent deze samenwerkingsproblemen niet. Er ontstonden echter bij de collega in kwestie door deze samenwerkingsproblemen psychische spanningen waardoor zij veelvuldig langdurig is uitgevallen.

2.2.3 In het cursusjaar 2008-2009 heeft het bestuur met deze collega een succesvol re-integratietraject afgesloten, waardoor ze per 1 augustus 2009 volledig arbeidsgeschikt is verklaard. De collega van appellante is op ATbasis te werk gesteld op locatie *A* om daar in alle rust en zonder druk van de organisatie te werken aan haar herstel.

2.2.4 Appellante is sinds 28 oktober 2008 volledig arbeidsongeschikt. Volgens de prognose van de bedrijfsarts was volledig herstel na de zomervakantie van 2009 nog niet aan de orde. Verweerster is van mening, gezien de succesvolle re-integratie van de collega van appellante, dat appellante het best kan integreren op locatie *A*.

2.2.5 Verweerster is ervan overtuigd dat de re-integratie en overplaatsing van appellante succesvol kan verlopen omdat de locatie minder leerlingen huisvest en overzichtelijker is. Tevens is de locatie uitgerust met een vast podium dat uitstekend geschikt is voor de fysieke beperkingen van appellante.

2.2.6 Verweerster meent dat door de overplaatsing van appellante de kwaliteit van het onderwijs gewaarborgd wordt, daar de ontstane vervangingsvacature door de afwezigheid van appellante nu structureel opgevuld kan gaan worden door de volledig herstelde collega van appellante.

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET PROTESTANTS-CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS EN HOGER BEROEPSONDERWIJS

2.2.7 Verweerster is van mening dat zij de belangen van appellante en haar collega en de kwaliteit van het onderwijs op zeer zorgvuldige wijze heeft gewogen en derhalve in redelijkheid tot deze onvrijwillige overplaatsing heeft kunnen besluiten.

3. De toepasselijke voorschriften.

Ingevolge artikel 19, eerste lid, aanhef en onder g, van de toepasselijke CAO-VO 2008-2010 (hierna te noemen: de CAO) kan de werknemer in beroep gaan bij de Commissie van Beroep waarbij de werkgever is aangesloten, tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende:

g. de aanwijzing van een andere instelling of andere instellingen waaraan de werknemer werkzaamheden zal verrichten.

Artikel 17.2 , eerste lid, van de CAO bepaalt, dat overplaatsing van de werknemer in principe geschiedt met instemming van de werknemer.

Ingevolge artikel 17.2, tweede lid, van de CAO is onvrijwillige overplaatsing van de werknemer van de ene naar een andere instelling of instellingen van de werkgever – voor zover hier van belang -- alleen mogelijk:

b. in geval van een conflictsituatie, waarbij om weer tot een werkbare situatie te komen een of meer bij het conflict betrokken werknemers op een andere instelling worden geplaatst;

f. om een personele wisseling mogelijk te maken in de gevallen als bedoeld onder b (c, d en e).

In het derde lid van artikel 17.2 van de CAO wordt – voorzover hier van belang – het volgende bepaald: "De werkgever die het voornemen heeft om een werknemer over te plaatsen, treedt in overleg met de werknemer om te bezien onder welke condities de overplaatsing zal geschieden. (.....) Indien geen overeenstemming wordt bereikt en de werkgever desalniettemin tot een onvrijwillige overplaatsing besluit, geeft deze bij zijn besluit aan op welke wijze hij de belangen van de werknemer en de belangen van de organisatie tegen elkaar heeft afgewogen."

4. Beoordeling van het geschil.

4.1 Appellante is sinds 1 augustus 1998 in vaste dienst van de Stichting Christelijk Voortgezet Onderwijs te *** – rechtsvoorganger van verweerster -- in de functie van leraar aan het van verweerster uitgaande *** Lyceum.

4.2. De Commissie is op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting van oordeel dat er, in tegenstelling tot wat appellante aangeeft, sprake is van een conflictsituatie tussen appellante en haar collega Van *Z* op grond waarvan verweerster uiteindelijk tot overplaatsing van appellante heeft kunnen besluiten. Daartoe wordt overwogen dat aannemelijk is geworden dat de collega van appellante psychische problemen heeft ondervonden van het handelen van appellante in de uitoefening van haar functie en dat

COMMISSIE VAN BEROEP VOOR HET PROTESTANTS-CHRISTELIJK VOORTGEZET ONDERWIJS EN HOGER BEROEPSONDERWIJS

verweerster de situatie de afgelopen jaren in de hand heeft kunnen houden door appellante en haar collega niet op één locatie te laten samenwerken.

4.3 Vast staat dat de ontstane vervangingsvacature per 1 augustus 2009 structureel ingevuld kan worden door de inmiddels volledig herstelde collega van appellante. De Commissie volgt verweerster in haar argument dat de kwaliteit van het onderwijs hierdoor wordt gewaarborgd en dat er zo rust ontstaat op locatie *B*.

4.4 De stelling van appellante, dat de leslocatie *A* wegens de lichamelijke beperkingen niet even geschikt kan zijn als locatie *B* treft naar het oordeel van de Commissie geen doel, aangezien verweerster ter zitting onweersproken heeft gesteld, dat het podium van locatie *B* zonder bezwaar kan worden verplaatst naar locatie *A*.

4.5. De Commissie is van oordeel dat op de voet van het bepaalde in artikel 17.2 van de CAO, zoals hiervoor geciteerd, een deugdelijke belangenafweging heeft plaatsgevonden. Verweerster heeft zowel de belangen van elk van de twee werknemers, als het belang van de kwaliteit van het onderwijs tegen elkaar afgewogen. Uit het bestreden besluit blijkt, dat verweerster voldoende oog heeft gehad voor de individuele belangen van appellante, waaronder de aanpassingen die op locatie *A* zullen worden gedaan vanwege de lichamelijke beperkingen van appellante. Gezien voormelde omstandigheden heeft verweerster echter in redelijkheid het algemeen belang van de school zwaarder kunnen laten wegen dan het individuele belang van appellante.

4.6 Aangezien ook overigens niet is gebleken dat het bestreden besluit voor vernietiging in aanmerking komt, dient het daartegen gerichte beroep te worden verworpen.

5. Beslissing.

De Commissie verwerpt het beroep.

Aldus vastgesteld op 2 november 2009 te 's Gravenhage door mr. W.A. Zwijnenburg , voorzitter, mr. T. Elzenga, dhr. G. Deys en mr. S.K. Welbedacht leden, in tegenwoordigheid van mr. A.C. Melis-Gröllers, secretaris, en getekend door de voorzitter en secretaris, voornoemd.